

Förordning om användning av genetiska resurser och traditionell kunskap om sådana resurser;

utfärdad den 18 augusti 2016.

Regeringen föreskriver följande.

1 § Denna förordning kompletterar

1. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 511/2014 av den 16 april 2014 om åtgärder för användarnas efterlevnad i Nagoyaprotokollet om tillträde till och rimlig och rättvis fördelning av vinster från utnyttjande av genetiska resurser i unionen, och

2. kommissionens genomförandeförordning (EU) 2015/1866 av den 13 oktober 2015 om närmare föreskrifter för genomförandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 511/2014 vad gäller registret över samlingar, övervakning av användarnas efterlevnad och bästa praxis.

2 § Denna förordning är meddelad med stöd av

- 8 kap. 6 § miljöbalken i fråga om 7 § andra stycket, och
- 8 kap. 7 § regeringsformen i fråga om övriga bestämmelser.

Myndighetsansvar

3 § Naturvårdsverket är behörig myndighet enligt artikel 6.1 i förordning (EU) nr 511/2014.

Naturvårdsverkets ansvar som behörig myndighet enligt artikel 7.2, artikel 7.3 i fråga om kontakter med förmedlingsinstitutionen och behöriga nationella myndigheter och artiklarna 7.4, 7.5, 9, 10.1 och 12.c i förordning (EU) nr 511/2014 och artiklarna 5, 6, 7.1 och 7.2 i förordning (EU) 2015/1866 gäller även i fråga om sådana traditionella kunskaper som omfattas av 8 kap. 5 § andra stycket miljöbalken.

4 § Naturvårdsverket ska

1. vidta kompletterande åtgärder enligt artikel 13 i förordning (EU) nr 511/2014,

2. företräda Sverige i det samrådsforum som avses i artikel 15 i förordning (EU) nr 511/2014, och

3. ansvara för Sveriges rapporteringsskyldighet enligt

a) artikel 16 i förordning (EU) nr 511/2014, och

b) artikel 29 i Nagoyaprotokollet om tillträde till genetiska resurser och rimlig och rättvis fördelning av den nytta som uppstår vid deras användning, i

fråga om andra åtgärder som vidtagits för att genomföra protokollet än sådana åtgärder som ska rapporteras enligt artikel 16 i förordning (EU) nr 511/2014.

Register över samlingar

5 § En ansökan om registrering av en samling enligt artikel 5.2 i förordning (EU) nr 511/2014 ska lämnas till Naturvårdsverket.

6 § Naturvårdsverket prövar ansökningar om registrering av samlingar enligt artikel 5.2 i förordning (EU) nr 511/2014.

Deklarationsskyldighet

7 § I artikel 7.2 i förordning (EU) nr 511/2014 finns bestämmelser om skyldigheter för den som använder en genetisk resurs eller en traditionell kunskap som rör en sådan resurs. I artikel 5.1–5.3 i förordning (EU) 2015/1866 finns bestämmelser om skyldigheter för den som tar emot forskningsmedel som avses användning av en sådan resurs eller kunskap.

Skyldigheterna i artikel 7.2 i förordning (EU) nr 511/2014 och i artikel 5.1–5.3 i förordning (EU) 2015/1866 gäller även den som använder en sådan traditionell kunskap som avses i 8 kap. 5 § andra stycket miljöbalken.

Tillsyn och avgifter

8 § Bestämmelser om tillsyn finns i 26 kap. miljöbalken och 2 kap. 9 a § miljötillsynsförordningen (2011:13).

Bestämmelser om avgifter finns i 7 kap. 4 a § förordningen (1998:940) om avgifter för prövning och tillsyn enligt miljöbalken.

Straff och förverkande

9 § Bestämmelser om straff och förverkande finns i 29 kap. miljöbalken.

Överklagande

10 § I 19 kap. 1 § tredje stycket miljöbalken finns bestämmelser om överklagande till mark- och miljödomstol.

Denna förordning träder i kraft den 1 oktober 2016.

På regeringens vägnar

KAROLINA SKOG

Egon Abresparr
(Miljö- och energidepartementet)